

ת"פ 30111/08/16 - מדינת ישראל נגד ראובן בן ציון עטר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 30111-08-16 מדינת ישראל נ' עטר
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראובן בן ציון עטר

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת אגרופן וסכינים למטרה לא כשרה, בכך שבתאריך 27.4.16 בשעה 17:43 החזיק ברכבו סכין, אגרופן וסכין יפנית, בלא שיהיה בידו להוכיח כי החזיקם למטרה כשרה.
2. במהלך דיון ההקראה העלה ב"כ הנאשם טענה לעניין חוקיות החיפוש אך בפתח דיון ההוכחות חזר בו מטענה זו.

ראיות הצדדים

3. ב"כ הנאשם ויתר על העדת עדי התביעה וכלל מסמכי התביעה הוגשו בהסכמה.
4. מסמכים אלו כללו: דו"ח פעולה (ת/1), דו"ח עיכוב (ת/2), ומזכר (ת/3) אשר נכתבו על ידי השוטרים אלדד עלאני. מזכר שנכתב על ידי השוטרת ליהיא פיק (ת/4), תמונות המוצגים (ת/5), מזכר שנכתב על ידי השוטרים יוסף קטש (ת/6) והודעת החשוד (ת/7).
5. בדו"ח הפעולה מתאר השוטרים אלדד עלאני כי במהלך משמרת בילוש, בעת ביצוע סריקות בצומת רעננה מרכז, הבחין ברכבו ובו שני אנשים אשר נראו לו "לחוצים ודרוכים" ואשר על כן ביקש מהם לעצור בצד הדרך וכאשר החל בתשאול הנהג, הבחין לצדו של הנהג בדופן הדלת באגרופן ובסכין ולשאלתו אמר לו

הנהג כי רכש אותם בשוק ראש העין, בעקבות זאת ערך חיפוש ברכב ומצא בנוסף סכין יפנית. במזכר שרשם פירט אותו שוטר כי החיפוש ברכב התבצע מאחר ומציאת האגרופן והסכין הביאו ליסוד סביר לחשד שיש בו על מנת להצדיק חיפוש, הוא מפרט כי הסכין היפנית נמצאה בתא הכפפות ברכב.

6. המוצגים עצמם הוצגו בפני בית המשפט והוחזרו לרשות התביעה.

7. בפרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו אשר טען בעדותו כי עיסוקו הוא מנופאי וזו הסיבה להחזקתה של הסכין היפנית לצורך תיקונים של הרכב ושל המנופים. כמו כן הוא תיאר כי ברשותו אוסף סכינים ולכן מספר ימים קודם לכן בעת שהיה בשוק בראש העין, רכש את הסכין והאגרופן על מנת לצרפן לאוסף זה, אלא שלנוכח טרדות החג הניח אותם ברכב ושכח להעבירן לביתו.

8. במהלך חקירתו הנגדית הוא סיפר כי מדובר באוסף בן שנתיים- שלוש והוא אף הגיש צילום של האוסף (ס/1). הוא תיאר כי האוסף היה מונח על קרש דיקט שהיה תלוי על הקיר בפינת האוכל, אולם בשל כתב האישום שהוגש כנגדו ובשל רצונו להגן על ילדיו, פירק את התצוגה מהקיר וכעת הסכינים מצויות במגירה בבית.

9. על פי עדותו, הסכין היפנית נתפסה בתא הכפפות והסכין האחרת והאגרופן נתפסו בדלת הנהג בשקית ניילון כתומה.

טיעוני הצדדים

10. בסיכומיה, טענה ב"כ המאשימה, עו"ד אורית קליינפלד, כי מאחר ואין מחלוקת בין הצדדים על עובדות כתב האישום, הרי שהנקודה היחידה המצויה במחלוקת היא בשאלה- האם הרים הנאשם את הנטל המוטל לפתחו כי החזיק את הסכינים והאגרופן למטרה כשרה. היא סבורה כי עליו להוכיח שההחזקה ברכב הייתה למטרה כשרה ולא די כי הרכישה בוצעה למטרה כשרה.

11. היא הצביעה על כך כי באוסף שהוצג על ידי הנאשם אין כלל אגרופן ולכן לא מסתברת טענתו כי רכישת האגרופן היא לצורך האוסף, במיוחד כאשר מדובר באגרופן שאין לו כל ייחוד, כך גם בנוגע לסכין שלא ניתן לראות בה כל פרט ייחודי וזאת בניגוד לסכינים האחרות באוסף.

12. היא אף טוענת שהנאשם לא הציג כל ראיה על רכישת הסכינים והאגרופן, אולם אף לגרסתו, חלפו מספר ימים מאז הרכישה ועד לעיכובו על ידי השוטרים ולכן טענתו בדבר השכחה ברכב אינה סבירה. מה עוד שהסכין והאגרופן נמצאו במקום גלוי לעין כך שהנאשם יכול היה בתחילת הנסיעה להעבירם לביתו ומרגע

שבחר להמשיך בנסיעה כשהם ברכב, עבר את העבירה המיוחסת לו.

13. מנגד, ב"כ הנאשם, עו"ד אורן שפקמן, טען בסיכומיו כי גרסתו של הנאשם הינה גרסה סבירה העומדת בנטל המונח לפתחו. הנאשם טען כי יש ברשותו אוסף סכינים ואף הציג לבית המשפט תמונה של אוסף זה. טענתו בדבר שכחה ברכב הינה טענה הגיונית וסבירה ואשר על כן לא מתקיים היסוד הנפשי בדבר מודעות הנאשם להחזקת הסכינים והאגרופן.

14. הוא אף הפנה לפסיקה של בתי המשפט השונים בהן התקבלה טענת שכחה בעבירה מעין זו ובנסיבות דומות.

15. לנוכח טענות אלו, סבור ב"כ הנאשם כי לא מתקיים היסוד הנפשי לעניין המודעות והנאשם עומד במאזן ההסתברויות בכל הנוגע לטענתו בדבר מטרת החזקה ולכן יש להורות על זיכוי.

דין והכרעה

16. בפני בית המשפט עומדות שתי שאלות:

א. האם הרים הנאשם את הנטל המוטל עליו להוכחה כי החזיק את האגרופן והסכינים למטרה כשרה?

ב. האם מתקיים היסוד הנפשי של מודעות להחזקת חפצים אלו?

החזקה למטרה כשרה

17. על מנת להוכיח כי האגרופן והסכינים הוחזקו למטרה כשרה על הנאשם להוכיח טענה זו במידה של עמידה במאזן ההסתברויות. (ראה : רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.12.09).

18. אבחן טענה זו ביחס לכל אחד מן החפצים שנתפסו ברשותו של הנאשם.

סכין יפנית

19. טענת הנאשם היא כי עיסוקו הוא מנופאי וכי הסכין היפנית אשר נמצאה בתא הכפפות של רכבו משמשת אותו לתיקונים של הרכב ושל המנופים וכן לגילוף חוטים ולתיקון צינורות הידראוליים וכאשר נתקע לו רכב הוא מעדיף להגיע למקום התקלה ברכבו הפרטי מאחר ולמשאית לוקח זמן רב יותר על מנת להגיע

למקום.

20. לציין כי גרסה מעין זו ניתנה על ידי הנאשם גם בעת חקירתו במשטרה (ת/7, עמ' 2 ש' 6).

21. יש בהסבר זה על מנת להניח את הדעת, לנוכח עיסוקו של הנאשם, סוג הסכין ומקום הימצאותה.

22. אשר על כן אני קובע כי הנאשם עמד בנטל המוטל עליו ולא הוכח שהסכין היפנית הוחזקה למטרה שאינה כשרה.

אגרון

23. טענת הנאשם היא כי האגרון נרכש על מנת לצרפו לאוסף הסכינים המצוי בביתו.

24. כפי שניתן להתרשם מתמונת האוסף אשר הוצגה על ידי הנאשם (ס/1) הרי שמדובר בסכינים מסוגים וגדלים שונים ובעלי מאפיינים כאלו ואחרים, אין באוסף זה כל דבר מלבד סכינים.

25. הנאשם נשאל במהלך חקירתו הנגדית בעניין התאמתו של האגרון לאוסף זה:

"ש. יש משהו ייחודי על האגרון?"

ת. לא. זה משהו רגיל ביותר. אין לי את זה באוסף ומבחינתי זה היה מתאים לאוסף שלי.

ש. אין כאן משהו שמאפיין אותו בצורה ייחודית?

ת. אין לי מושג. ראיתי את זה לראשונה בחיים שלי וקניתי.

בגלל שאין לי אגרון רציתי לקנות אגרון שיתאים לי לאוסף. מבחינתי זה קשור."

26. כאמור, אין באוסף המוצג על ידי הנאשם כל דבר מלבד סכינים ולא מצאתי בדבריו של הנאשם הסבר המניח את הדעת כיצד משתלב האגרון באוסף זה. התרשמתי באופן ישיר מהמוצג וכפי שמאשר אף הנאשם עצמו מדובר באגרון ללא כל ייחוד ולא ניתן על ידי הנאשם כל הסבר לקשר בין אגרון זה לבין האוסף מלבד, מלבד ההתייחסות: **"מבחינתי זה קשור"**.

27. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו על מנת להוכיח כי החזיק את האגרון למטרה כשרה.

סכין

28. בכל הנוגע לסכין הנוספת אשר נתפסה ברכבו, טוען הנאשם כי גם היא נרכשה לצורך אוסף הסכינים שברשותו וכי מבחינתו מדובר בסכין יפה שאין לו כמוה באוסף ולכן רכש אותה כפי שהוא עושה מדי פעם כאשר הוא רואה סכינים בשוק.

29. יש לציין כי בחקירתו של הנאשם במשטרה (ת/7) לא הזכיר הנאשם כי קיים ברשותו אוסף סכינים, כל שאמר הוא שרכש את הסכין: **"סתם ליופי, לבית"** (עמ' 2 ש' 9).

30. הנאשם לא הציג כל חיזוק לטענתו בדבר אוסף הסכינים המצוי ברשותו מלבד תמונה של הסכינים מונחים על שולחן. לדבריו, אוסף זה היה מוצג כאשר הוא מונח על לוח דיקט שהיה תלוי על הקיר בביתו. לא הוצגה כל תמונה ולא הובא כל עד שיכול להעיד על קיומו של אוסף זה אשר היה לדבריו של הנאשם מוצג לראווה במשך תקופה של מספר שנים על קיר ביתו. הדעת נותנת כי אוסף שכזה נצפה על ידי אנשים אחרים מלבד הנאשם, לכל הפחות בני ביתו וישנה אף סבירות כי צולם בעת כלשהיא, למרות זאת, כאמור, לא הובאה כל ראיה לקיומו של אוסף זה התלוי על קיר הבית. גם בדבר המועד והסיבה לפירוק אוסף זה הציג הנאשם מספר גרסאות, בתחילה טען כי בגלל המשפט וגם בגלל הילדים החליט לפרק את האוסף והעבירו למגירה (עמ' 5 ש' 6-7), בהמשך תיאר כי **"אחרי שעצרו אותי, באותו יום הלכתי הביתה ופירקתי את כל האוסף"**.

31. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו על מנת להוכיח כי רכש את הסכין לצורכי אוסף המצוי ברשותו ולמטרה כשרה.

יסוד נפשי - מודעות

32. היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירה של החזקת סכין שלא כדין הוא "מודעות" (ר' קדמי, **"על הדין בפלילים, חוק העונשין"**, מהד' תשס"ו-2006, חלק רביעי, בעמ' 2106). "מודעות" היא מודעות לטיב המעשה ולטיב ההתנהגות שבה נקט הנאשם. "מודעות" נגזרת מ"ידיעה" ומדובר בהבנת מהותו של המעשה (י' קדמי, **"על הדין בפלילים, חוק העונשין"**, מהד' תשס"ה-2004, חלק ראשון, בעמ' 166). במקרה של שכחה, לא מתקיים ולא יכול להתקיים היסוד הנפשי של מודעות, ומשכך המערער לא היה מודע ולא ידע כי הסכין נמצאת ברכבו, כאשר היא נתפסה בו. (ראה : עפ"ג (מרכז) 29225-02-11 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 6.6.11).

33. את טענת הנאשם בדבר שכחה יש לבחון בהתאם לנסיבות אשר הוצגו על ידי הצדדים בבית המשפט.

34. אני סבור כי טענת השכחה לא הוכחה במקרה זה כנדרש על ידי הנאשם.

35. כפי שעולה מדו"ח הפעולה והמזכר אשר נרשמו על ידי השוטר אלדד עלאני, הסכין והאגרופן היו מצויים במקום הגלוי לעין. השוטר מציין כי הבחין בהם לצד הנהג בדופן דלת שמאל בעת ששוחח עם הנהג ותישאל אותו, ללא צורך בביצוע חיפוש כלשהוא. הנאשם בעדותו בבית המשפט טען אחרת, לדבריו: " זה היה בדלת עם שקית ניילון כתומה. אני לא יודע אם הוציאו את זה מהשקית או לא" (עמ' 6 ש' 18). השוטר לא נחקר על הדו"ח והמזכר אותם רשם ולכן לא ניתן לטעון כנגד אמינות גרסתו.

36. היות הסכין והאגרופן מצויים במקום גלוי לעין, יש בהם על מנת לערער את טענת הנאשם בדבר שכחה, מה עוד שאין מדובר בחפצים המצויים במקום זמן קצר, אלא חפצים אשר נרכשו על ידי הנאשם, לדבריו, מספר ימים קודם לכן. בכך יש לאבחן מקרה זה מהפסיקה אשר הובאה על ידי ב"כ של הנאשם, שם דובר על מקרים בהם נקבע שהסכין הייתה מצויה במקום שאינו גלוי לעין, ועל טווח זמנים קצר בין קבלת הסכין למציאתה על ידי השוטרים, כאשר היו אף נסיבות לשכחת הסכין על ידי הנאשם הן בעת שעזב את הסכין ברכב והן בעת שחזר לרכבו. במקרה שבפניי, לא הצביע הנאשם על כל נסיבה שהיה בה להביא לידי שכחת הסכין בעת שיצא לנסיעתו בה נתפס, כאשר הימצאותה של הסכין ברכב הייתה גלויה לעיניו.

37. לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי היסוד הנפשי הנדרש התקיים.

38. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בהחזקת הסכין והאגרופן מחוץ לתחומי ביתו בלא שהוכיח כי החזיקם למטרה כשרה. עבירה על פי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ז, 01 פברואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם וב"כ עו"ד אורן שפקמן.